

Ίουλίττα Συμμελίδου

Ἡ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ διαμένουσα δεσποινὶς Ίουλίττα Συμμελίδου διακρίνεται διὰ τὴν εἰς τὴν ζωγραφικὴν ἐπίδοσίν της. Γενηθεῖσα εἰς Ἀθήνας ἐγκατεστάθη μετὰ τῆς οἰκογενείας της, παιδικῆ ἔτι, εἰς Ἀλεξανδρείαν. Ἀπὸ ἐξαιτίας ἀσχολεῖται εἰς τὴν ζωγραφικὴν, μᾶλλον ἐρασιτεχνικῶς ἢ ἐπαγγελματικῶς. Διδάσκαλον ἔσχε κατ' ἀρχὰς τὸν ἐκεῖ καθηγητὴν τῆς ζωγραφικῆς κ. Τρ. Καλογερόπουλον, εἶτα δὲ τὸν Ἰταλὸν ζωγράφον Zanieri.

Τὰ πρωτόλεια τῆς τῆς τέχνης της ἐβραβεύθησαν εἰς τὴν ἐν Χαλκίδι πρὸς ἑτῶν ὀργανωθείσαν ἔκθεσιν τοῦ Γυναικείου συλλόγου.

Ἡ δεσποινὶς Συμμελίδου καίτοι δὲν συνεπλήρωσεν ἐν Εὐρωπαϊκῇ καλλιτεχνικῇ σχολῇ τὰς σπουδὰς της, χειρίζεται δοκιμῶς τὸν χρωστικῆρα, ἀσχολουμένη κυρίως εἰς ἀπεικονίσεις τοῦ ἀγροτικοῦ βίου.

Ἀπὸ δεκαετίας περίπου ἐν Γερμανίᾳ, ἡ μονομανία διὰ τὰς πρῶτας ἐκδόσεις τῶν ἀριστουργημάτων τῆς φιλολογίας ἔλαβε μεγάλας διαστάσεις. Ὄντω, ἡ πρώτη ἐκδοσις τῶν Ἀριστῶν τοῦ Schiller τοῦ 1781, ἣτις ἐστοίχιζε 250 μάρκα, ἀπὸ δέκα ἑτῶν ἐπλειοδοτήθη εἰς μίαν τελευταίαν πώλησιν πρὸς 2,800 μάρκα ἤτοι 3,500 φρ. Ἡ πρώτη ἐκδοσις τοῦ Βερθέρου, τοῦ 1774, ἡ στοιχίσασα 50 μάρκα κατὰ τὸ 1900, σήμερον ἀνήλθεν εἰς 500. Ἡ α' ἐκδοσις τοῦ Φάουστ (1ον μέρος) εἶχε κατακυρωθῆ ἔν τινι πωλήσει τοῦ 1888 ἐν Βερολίνῳ πρὸς 3 φρ. καὶ 75 ἑκατοστά' ἡ αὐτὴ ἐκδοσις τὸ 1907 ἔδιδε 400 μάρκα ἤτοι 500 φρ. χρυσᾶ.

Ἐν Ἀθήναις εἰς τινα οἰκίαν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Μπουπουλίνας ἐξετέθησαν πρὸς πώλησιν δύο παλαιαὶ εἰκόνας μεγάλης καλλιτεχνικῆς ἀξίας. Ἡ μία παριστᾷ τὴν Παρθένον καὶ τὸ βρέφος, ἡ δὲ ἄλλη Φλαμανδικῆς σχολῆς παριστᾷ τὸ εἰσπνευμένον βουστασίον ἐν ὥρᾳ νυκτός. Ὁ κ. Ἰακωβίδης ἐξετίμησε τοὺς πίνακας ἀντὶ 2.000 δραχμῶν.

Ἡ Γαλλικὴ Κυβέρνησις ἠγόρασε διὰ τὸ μουσεῖον τοῦ Λουξεμβούργου ἔργα τινα τοῦ ζωγράφου Gabriel Nicolet, ἐκθέσαντος ἐσχάτως τὰ ἔργα του ἐν τῇ Γαλαρίᾳ Henri Graves, ἐν Παρισίοις.

Ἐν τῷ α' Νεκροταφίῳ Ἀθηνῶν ἀνεγείρεται μνημεῖον εἰς τὸν ἀλήστου μνήμης Γερμανὸν τὴν καταγωγὴν ἀλλ' Ἕλληνα τὴν ψυχὴν Φουρτβαϊγκλερ.

Τὸ μνημεῖον τοῦτο, τῇ ἐποποιεῖα τοῦ κ. Σώχου, ἐγείρεται ἐπὶ σχεδίῳ τοῦ ἀρχιτέκτονος Φίχτερ, συνεργάτου τοῦ Φουρτβαϊγκλερ εἰς τὰς ἐν Αἰγίνῃ ἀνασκαφάς, καὶ ἀποτελεῖται ἀπὸ βαθμιδωτῆν στήλην περτελησίου μαρμάρου, ἐπιστεφομένην ἀπὸ χαλκίην Σφίγγα ἐκτελεσθεῖσαν ἐν Γερμανίᾳ, τῇ ἐπιμελείᾳ τῆς συζύγου τοῦ ἀποθανόντος ἀρχαιολόγου.

Ἐν Παρισίοις προτείνεται ἡδέια δῶμα μετατραπῆ εἰς μικρὸν μουσεῖον ἢ ἐν Choisy - le - Roi οἰκία, ἐν ἣ ἀπέθανεν τὴν 27 Ἰουνίου 1836 ὁ Rouget de Lisle, ὁ δημοφιλὴς συνθέτης τῆς Marseillaise. Προτείνεται ἔτι ἡ ὑπὸ τῆς νομαρχίας ἀγορὰ τοῦ περιφήμου πίνακος τοῦ Pils: «Ο Rouget de l'Isle πάλαιον τὴν «Μασσαλιώτιδα» ἐδριοκομένον ἤδη παρὰ τῷ Dietrich, δημάρχῳ τοῦ Στρασβούργου καὶ ἡ συλλογὴ ἀναμνηστικῶν ἀντικειμένων καὶ δοκιμῶν τοῦ Γαλλικοῦ ἐθνικοῦ ὕμνου.

Οἱ κάτοικοι τῆς Πιτσβούργης ἐπαρεστάτησαν καὶ ἠπέλησαν νὰ δώσουν διέξοδον εἰς τὴν ὀργὴν των, καταθροναυαζίζοντες μίαν θανασίαν εἰκόνα ἐκτεθειμένην εἰς τὴν Διεθνῇ Καλλιτεχνικῇ Ἐκθεσῶν τῆς πόλεως.

Ἀρχηγοὶ τῆς ἐξεγέρσεως εἶνε οἱ ἱερεῖς, οἱ ὅποιοι ἂν δὲν ἐσοχίζον τὰ ῥάσα των, ἀπειλοῦν ὅμως νὰ ἐσοχίζον τὴν εἰκόνα ἐξ ἱερῶς ἀγανακτήσεως. Ἡ εἰκὼν ἦτις ἐπιγράφεται «Πρῶτᾳ γάμου» παριστᾷ μίαν νεόνυμφον ἐκτάκτου καλλονῆς ἐξεροχομένην ἐκ τοῦ λουτροῦ καὶ περιβεβλημένην διαφανέστατον πέπλον, ὑπὸ τὸν ὅποιον διαγράφονται, μὲ ὑπέροχον τελειότητα, αἱ ἀρμονικαὶ γραμμαὶ τοῦ ἐμφυλοῦς σώματός της. Ἡ εἰκὼν εἶνε ἔργον διασήμου Ἀγγλοῦ καλλιτέχρου ὄστις, ὡς μᾶλλον, λέγεται εἶχε μίαν ἀπὸ τὰς διασημοτέρας συγχρόρους καλλονὰς τῆς Ἀγγλίας. Οἱ κάτοικοι ὅμως τῆς Πιτσβούργης, ὅσον καὶ ἂν ἀγαποῦν τὸ ὄρατον, κοκκινίζουν πρὸς τῆς σκανδαλιστικῆς καλλονῆς τῆς ὄραίας νύμφης καὶ ἐζήτησαν νὰ ἀποσυρθῆ ἡ εἰκὼν ἀπὸ τῆς ἐκθέσεως, διὰ νὰ μὴ σκανδαλίξῃ τοὺς ἐπισκέπτας! !

Πρωτοβουλία τῶν δοκιμοτέρων παρ' ἡμῶν ἐρασιτεχνῶν φωτογράφων διοργανοῦται διὰ τὸ προσεχῆ Νοέμβριον Ἕλληνικῆ φωτογραφικῆ ἐκθεσις, εἰς ἣν θὰ μετέσχωσιν καὶ οἱ ἐξ ἐπαγγέλματος φωτογράφοι καὶ οἱ ἐρασιτέχναι. Ἡ ἐκθεσις, ἣτις θὰ διαιερεθῆ εἰς τμήματα, θὰ γίνῃ εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ «Παρθενῶν».

Μετὰ τρίμηνον διαμονὴν ἐν Ἀθήναις ἀπῆλθεν ἡ διακεκομμένη ζωγράφος δεσποινὶς Ἐλένη Ἀσπριώτου.

Ἡ πόλις Seattle, καίτοι ἀριθμοῦσα ὑπαρξίν μόλις δέκα καὶ πέντε ἑτῶν, ἐφιλοδόησε νὰ διοργανώσῃ διεθνῆ ἐκθεσιν. Τὸ γεγονός εἶνε περιεργότατον καὶ μοναδικόν. Ἡ Seattle εἶνε ὁ ὀρειώτερος λιμὴν τοῦ Εἰρηρικοῦ. Ἔχει 300,000 κατοίκους, οἵτινες ἐπιλοῦνται ἀπὸ τὰ χρυσορυχεῖα τῆς Ἀλάσκας.

Εἰς Βενετίαν ἐκομίσθησαν εἰκόνας καὶ πλουσία συλλογὴ χαλκογραφῶν, ἀνήκουσαι τῶς εἰς τὸν ἑκπαιτων Σουλτάνῳ Ἀβδούλ Χαμίτ. Ἐκτός ἑκατῶν Ἑλλανδῶν ζωγράφων, ὡς ὁ Μολλενάρ, ὁ Βραγιγκελ, ὁ βᾶν ντέε Νέεζ κλ., ἀντιπροσωπεύονται καὶ ἀρκετοὶ παλαιοὶ Βι-